

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: A. K., narozena X,
bytem X,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 16. 7. 2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 16. 7. 2020 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 25. 5. 2020 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 64 Kč ve lhůtě 1 měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím č. j. X ze dne 25. 5. 2020 žalovaná snížila žalobkyni výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary totiž dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 55 %. Podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se jedná o invaliditu druhého stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, podle nichž její zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XI (Postižení trávicí soustavy), oddíl F (Postižení jater), položku 1b (Autoimunitní hepatitida, hepatopatie jiné než virové etiologie, nealkoholická steatohepatitida, primární biliární cirhóza, primární sklerotizující cholangitida, alkoholické postižení jater, jaterní steatóza, jaterní steatofibróza, jaterní cirhóza, toxické poškození jater, poškození chemickými látkami, středně těžké poruchy) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30–45 %. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu lékař žalované upřednostnil horní hranici, tj. 45 %. Vzhledem k dalšímu postižení žalobkyně zvýšil podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu o 10 %, tj. celkem na 55 %. Neshledal důvod hodnotit stav žalobkyně vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti, neboť mu chyběl doklad o těžké poruše.

2. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou, v níž namítla, že rozhodující příčinu jejího zdravotního stavu představuje rozvoj jaterní cirhózy – klasifikace Child-Pugh A. Tu vyhláška o posuzování invalidity spojuje s poklesem pracovních schopností v rozsahu 60 % (vizte kapitolu XI, oddíl F, položku 1c vyhlášky o posuzování invalidity). Této diagnóze odpovídají též lékařské zprávy MUDr. J. K. z interního oddělení Nemocnice Ostrov. Přestože se jaterní cirhóza u žalobkyně posunula z méně příznivé klasifikace Child-Pugh B, zůstává z dlouhodobého hlediska žalobkyně neschopna zaměstnání. Jak dokládají již zmíněné lékařské zprávy MUDr. K., má zdravotní stav žalobkyně nejistou prognózu.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že zdravotní stav žalobkyně byl plně posouzen a zjištěn, a to posudky lékaře okresní správy sociálního zabezpečení, resp. žalované. Dále žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

4. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
6. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

133/2004 Sb. NSS).

7. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
8. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
9. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XI, oddíl F, položka 1c vyhlášky o posuzování invalidity, tj. těžká porucha daná těžkou poruchou kapacity jater, metabolismu, výživy a rozvojem jaterní cirhózy – klasifikace Child-Pugh A, a to s funkčně významnými mimojaterními projevy. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnotu 60 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně posudková komise zhodnotila na 70 % vlivem aplikace § 3 odst. 2 citované vyhlášky, poněvadž žalobkyně není s to se realizovat pracovní činností. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila 28. 2. 2018. Její platnost posudková komise stanovila trvale, neboť postižení žalobkyně je trvalého charakteru.
10. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami, které předložila v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
11. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá nejméně 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí snižujícímu výši invalidního důchodu.
12. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně je invalidní ve druhém stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
13. Žalovaná bude dalším řízením vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita třetího stupně žalobkyně vznikla ke dni 28. 2. 2018 a od té doby trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
14. Procesně úspěšná žalobkyně má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

před soudem, které důvodně vynaložila (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna uhradit žalobkyni částku 64 Kč odpovídající poštovnému za zaslání žaloby (č. l. 22).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 12. února 2021

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce